

Impressie 2024

Flarden van gedachten waaien voorbij. Teveel om alles te registreren. Ik pik op: een bont pallet aan geuren, smaken van etenswaren. Zopas heb ik een vieruurtje genuttigd — de bittere smaak van donkere chocolade in mijn mond. Ziggy Stardust van David Bowie in mijn hoofd maakt het plaatje compleet.

De gedachten, een scheldtirade te gaan schrijven, drijven me naar pen en papier. Ik ben een oldschool schrijver, de geur van inkt uit een wegwerp Bic — een cadeautje van de firma.

Weg met die klote webwinkels als Ali Express of Temu, die ons bedelven onder te goedkope spullen, gemaakt op de rug van kinderen en onderbetaalde arme stakkers. Volume is omzet. Om nog maar te zwijgen over alle goedkope Aziatische wagens die onze markt overspoelen en dan maar klagen dat de productie van Europese voertuigen stagneert, overgekocht wordt of failliet gaat. De vrije markt is onze directe ondergang.

Weg met de neoliberale vrije markteconomie, waar enkel de rijken rijker worden, de armen gemarginaliseerd worden en de middenklasse verdwijnt. Hoe kan het dat een handvol eikels, haast alle financiële middelen bezit, terwijl de overgrote meerderheid moet krabben om rond te komen? Om nog maar te zwijgen van de klassenjustitie die crowd funding voor veroordeelden in de hand werkt.

Om met de woorden van confrater Arno — lonesome cowboy — af te ronden: De politiekers zien aan't discuten, Ut under valske moend, Komt er nieks dan stroent, A eux je montre mon derrière!

Koen Casteleyn